

БОРБА ПРОТИВ ЧЕТНИКА У ПРАЊАНИМА

Оцењујући да у четника „вере нема“, око 13. новембра уследила је партизанска офанзива према Равној гори од Ужица, Пожеге, Чачка и Горњег Милановца. Четници су тада сабијени на најужи појас Равне горе. Тада четници, ко зна који пут, траже обуставу непријатељстава и после тога потписан је онај већ помињани споразум у Чачку. Напад партизана је обустављен, четници су се обавезали да ће све своје снаге упутити у борбу против окупатора. ... На крају се све завршило, као што се и очекивало — записана је још једна четничка подлост и издаја.

Једна од најжешћих борби између партизана и Дражиних четника вођена је тих дана, од 15. до 17. новембра, у селу Прањанима, у таковском срезу. Прањанска група тада је представљала главнину четничких снага у западној Србији. Њу су опколиле јединице Чачанског, Ужичког и Шумадијског партизанског одреда: Драгачевски батаљон, Моравичка чета, Ариљска чета, Црногорска чета, Друга пожешка чета, Словеначка чета и један вод Рачанске чете.

Један борац Црногорске чете Ужичког партизанског одреда овако описује почетак борбе у Прањанима:

„... Кад смо стигли близу Прањана, напали су нас четници па смо скоро цео дан водили борбу. Наша и Словеначка чета, не чекајући да стигну и остале јединице, прихватиле су борбу са бројно јачим четницима, који су нас одступајући навлачили у село, а онда опколили са свих страна. Борбом прса у прса морали смо да се извлачимо из блокаде, претрпевши приличне губитке. Погинуо је командир наше чете Станимир Миливојевић Ћана, а три друш теже су рањена. Словеначка чета је већином изгинула, а остатак су четници заробили...”

Четири пуна дана партизани су јуришали да потисну четнике. Они су се очајнички бранили, уз изузетно велике губитке. Тек 20. новембра јединице Ужичког партизанског одреда успеле су да

1. Раденко Јевтовић: Био сам косјерићки партизан, *Устанак народа Југославије 1941*, зборник, књ. VI, Београд 1964, стр. 719.

Станмир Миливојевић

почну потискивати четнике. Јединице осталих партизанских одреда, Чачанског, Првог и Другог шумадијског и Ваљевског, кренуле су са свих страна и четници су у расулу сабијени на Равну гору. Остало је последње четничко упориште — Брајићи испод Равне горе.

Тада је Дража затражио споразум „ма по коју цену“.

Дошло је до споразума и одмах се показало да је то само нова издаја.

Али борба против четника у Прањанима 17. новембра 1941. године однела је нове жртве.

Из Ужичког партизанског одреда у тој борби изгинули су: Иван Венгуст, Властимир Волхејн, Франтишек Волхејн, Филип Ђоковић, Милорад Ђурић, Јоже Јанковић, Јаков Јакопич, Василијс Лончаревић, Станмир Миливојевић и Момир Теофиловић. Пето-рица од њих су Словенци.

Из Чачанског партизанског одреда изгинули су: Мића Анђелковић, Мијалко Вељовић и Миодраг Обреновић, а Милорад Станојевић изгубио је недужан живот у току ове борбе.